

Sygn. akt II Cz 47/09

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2009 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący : SSO Renata Tabor
Sędziowie: SSO Bogusław Suter
SSO Bogdan Łaszkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2009 r. w Białymstoku
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku Zenona Zdrodowskiego
z udziałem Spółdzielni Mieszkaniowej „Elemencik” w Białymstoku
o ustanowienie odrębnej własności lokalu
na skutek zażalenia uczestnika postępowania na punkt II postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 1 grudnia 2008r.

po s t a n a w i a :

- I. zmienić zaskarżone postanowienie i zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 7.217 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**
- II. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 1.873złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

U z a s a d n i e n i e

Wnioskodawca Zenon Zdrodowski, w dniu 27 listopada 2007 r., po raz trzeci wystąpił do Sądu Rejonowego w Białymstoku z wnioskiem o ustanowienie odrębnej własności lokalu mieszkalnego o numerze 18 położonego w Białymstoku w budynku przy ul. Duboisa 21 znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej „Elemencik”.

Uczestniczka postępowania – SM „Elemencik” wniosła o oddalenie wniosku i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazała, iż podjęła szereg czynności zmierzających do ustanowienia odrębnej własności przedmiotowego lokalu, a o podjęciu tych czynności wnioskodawca był informowany.

Sąd Rejonowy w Białymstoku postanowieniem z dnia 1 grudnia 2008 r. w punkcie I odrzucił wniosek Zenona Zdrodowskiego o ustanowienie odrębnej własności lokalu, zaś w punkcie II stwierdził, że zainteresowania we własnym zakresie ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż w dniu 25 lipca 2005 r. Zenon Zdrodowski złożył do Spółdzielni Mieszkaniowej „Elemencik” w Białymstoku wniosek o przekształcenie własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu w odrębną własność. Zenon Zdrodowski, uznając, że w przedmiocie wyżej wskazanego wniosku spółdzielnia działała zbyt wolno, w dniu 4 lipca 2006 r., w trybie art. 49 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U.2003 r., nr. 119, poz. 1116),

wystąpił do Sądu Rejonowego w Białymstoku z wnioskiem o ustanowienie odrębnej własności lokalu. Postanowieniem z dnia 5 września 2006 r. wydanym w sprawie II Ns 1599/06 Sąd Rejonowy w Białymstoku oddalił żądanie Zenona Zdrodowskiego, uznając iż nie ziściły się przesłanki wskazane w art. 49 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Postanowienie to zapadło w oparciu o ustalenia, z których wynikało, iż Spółdzielnia Mieszkaniowa „Elemencik” podjęła czynności mające na celu ustanowienie odrębnej własności lokalu i nie można zarzucić jej opieszałości. Problemem, który zaistniał i spowodował przedłużenie procesu wyodrębniania lokali, w tym również lokalu wnioskodawcy, była niejednolita forma władania gruntami, na których posadowione są budynki spółdzielcze. W dniu 10 lutego 2007r. wnioskodawca ponownie wystąpił z wnioskiem do Sądu Rejonowego w Białymstoku z wnioskiem o ustanowienie odrębnej własności lokalu mieszkalnego wskazując, że od czasu orzeczenia Sądu z 5 września 2006r. czynności spółdzielni przebiegają opieszale. Sąd Rejonowy w Białymstoku postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2007 r. w punkcie I odrzucił wniosek Zenona Zdrodowskiego o ustanowienie odrębnej własności lokalu, zaś w punkcie II obciążył go kosztami postępowania zasądzając na rzecz uczestnika postępowania Spółdzielni Mieszkaniowej „Elemencik” w Białymstoku kwotę 3600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Sąd Rejonowy stwierdził, że w zaistniałej sytuacji faktycznej nie zaszły tego typu istotne zmiany, które mogłyby spowodować ustanowienie odrębnej własności lokalu w trybie art. 49 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych. Sąd Rejonowy podkreślił, iż proces przekształcania własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego w odrębną własność zapoczątkowany wnioskiem Zenona Zdrodowskiego z dnia 25 lipca 2005 r., pomimo, iż istotnie jest długotrwały, przebiega zgodnie z wymaganą procedurą.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, iż Zenonowi Zdrodowskiemu przysługuje spółdzielcze własnościowe prawa do lokalu mieszkalnego nr 18 położonego w Białymstoku w budynku przy ul. Duboisa 21. Poza sporem pozostawało też okoliczność, iż po złożeniu przez Zenona Zdrodowskiego w dniu 25 lipca 2006 r. wniosku o przekształcenie własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu w odrębną własność lokalu Spółdzielnia Mieszkaniowa „Elemencik” podjęła czynności zmierzające do jego pozytywnego załatwienia. Kwestią sporną było czy wystąpiła beczynność spółdzielni upoważniająca wnioskodawcę do wystąpienia po raz trzeci z wnioskiem o ustanowienie odrębnej własności lokalu.

Ocena całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadziła, zdaniem Sądu Rejonowego, do wniosku, iż w zaistniałej sytuacji faktycznej nie zaszły tego typu istotne zmiany, które w chwili obecnej mogłyby spowodować ustanowienie odrębnej własności lokalu w trybie art. 49 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych. Sąd Rejonowy podkreślił, iż proces przekształcania własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego w odrębną własność, pomimo, iż istotnie jest długotrwały, przebiega niezwłocznie. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Elemencik” wykazała, iż od dnia wydania postanowienia w sprawie II Ns 609/07 podjęła szereg czynności związanych z dokonaniem podziału działki nr 989, wpisaniem podziału w księgę wieczystej nieruchomości i wydzieleniem działek z podziału do odrębnych ksiąg wieczystych oraz sprostowanie oczywistej omyłki w księgę wieczystej. Analiza czynności podejmowanych przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Elemencik” od kwietnia 2007 r., w ocenie Sądu Rejonowego, pozwalała stwierdzić, iż uczestniczka postępowania podejmowała je terminowo, bez zbędnej zwłoki. Tym samym Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, iż nadal nie zaistniały przesłanki wskazane w art. 49 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych.

Uzasadniając rozstrzygnięcie w zakresie kosztów postępowania Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, iż zastosował podstawową zasadę rozliczania kosztów w postępowaniu nieprocesowym wyrażoną w art. 520 § 1 kpc. W ocenie Sądu co prawda spółdzielnia

podejmuje niezbędne czynności zmierzające do ustanowienia odrębnej własności lokalu ale proces ten trwa tak długo, że może to usprawiedliwiać kolejny wniosek Zenona Zdrodowskiego.

Powyższe postanowienie zaskarżył co do punktu II uczestnik postępowania podnosząc, iż w sprawie co do orzeczenia o kosztach powinien mieć zastosowanie art. 520§2 kpc. Wobec powyższego uczestnik postępowania wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie od wnioskodawcy kosztów postępowania za I instancję i w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie uczestnika postępowania zasługuje na uwzględnienie.

Według wyrażonej w przepis art. 520 § 1 kpc każdy uczestnik postępowania nieprocesowego ponosi koszty, które sam wydatkował bezpośrednio lub które powstały na skutek uwzględnienia przez sąd jego wniosku o przeprowadzenie określonych czynności procesowych, z czego wynika, że wedle tej reguły nikt nikomu nie zwraca poniesionych kosztów. Artykuł 520 § 2 k.p.c. stanowi wyjątek od zasady ustanowionej w § 1, z tym że przesłanką jego zastosowania nie jest rozdzielnie kosztów proporcjonalnie do uwzględnienia żądań stron, lecz stopień zainteresowania uczestników wynikiem postępowania lub sprzeczność ich interesów. Przepis ten nie jest przepisem samowystarczającym, bowiem do rozstrzygnięcia w sprawach objętych wyjątkami od zasady ogólnej przewidzianymi w § 2 i 3 art.520 kpc, konieczne jest odpowiednie, a więc poprzez art. 13 § 2 kpc, stosowanie przepisów o kosztach procesu tj. art. 98 kpc i nast. Stosując regulacje charakterystyczne dla postępowania procesowego należy jednak wciąż uwzględniać swoistość postępowania nieprocesowego oraz rolę osób w nim uczestniczących w taki sposób, aby rozstrzygnięcie w tym zakresie odpowiadało względem słuszności. Nie ulega wątpliwości, że interesy zainteresowanych w tym postępowaniu były sprzeczne, zachodzi zatem przesłanka z art.520§2 kpc, a obciążenie wnioskodawcy kosztami postępowania w tej sprawie należy zdaniem Sądu Okręgowego uznać za słuszne.

Wniosek w niniejszej sprawie został wniesiony po upływie pół roku od zakończenia postępowania w sprawie II Ns 609/07 a wnioskodawca był informowany o każdej czynności spółdzielni i wiedział, że są one podejmowane niezwłocznie. Wnioskodawca miał zatem pełną wiedzę o przebiegu koniecznego procesu przygotowawczego prowadzonego przez Spółdzielnię Mieszkaniową celem ustanowienia odrębnej własności lokalu jak i o tym, że długotrwałość tego procesu wynika z przyczyn niezależnych od spółdzielni, wobec konieczności uzyskania stosownych decyzji i wpisów. Mimo to zarzucał spółdzielni opieszałość, która nie znalazła potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. Skoro jednak zdecydował się wystąpić na drogę sądową winien liczyć się także z koniecznością ponoszenia kosztów związanych z udziałem w tym postępowaniu.

Wysokość kosztów zastępstwa procesowego na kwotę 7.200 złotych Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o § 8 pkt 6 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348). Wartość przedmiotu sprawy stanowiącą podstawę ustalenia stawki Sąd Okręgowy przyjął w oparciu o oświadczenie wnioskodawcy, co do aktualnej wartości lokalu – 210.000,00 złotych, złożone w pozwie.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na zasadzie odpowiedzialności za wynik postępowania, a ich wysokość Sąd Okręgowy ustalił na podstawie §13 ust.2 w zw. z §6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu /Dz.U. Nr 163, poz.1348 z 2002 r./

Z uwagi na powyższe na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 §2 kpc orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Orzeczenie
jest prawomocne

Z upoważnienia
KIEROWNIKA SEKRETARIATU

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność
SEKRETARZ SĄDOWY

Wiesława Zaniewska